

hed er jo absolut afhængig af, om man vil tilstræbe en Ferskvandstilstand i Fjorden; men jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa disse Forhold. Jeg vil ogsaa værge mig mod den Beskyldning, at jeg paa Forhaand skulde være stemt imod en Ordning som den, der her er foreslaaet paa Grundlag af det sikkert betydelige og grundige Arbejde, der er udført af den nedsatte Kommission. Jeg har blot ved min Udtalelse villet pege paa de overordentlig store Vanskeligheder, der frembyder sig ved dette Spørgsmaals Løsning.

Naar vi nu staar overfor en endelig Afgørelse af Ordningen af Afløbsforholdene ved Ringkøbing og Stadil Fjorde, gælder det om at have en saa stor Sikkerhed, som efter Omstændighederne kan skaffes, for, at de Penge, som gives ud til saadanne Anlæg, bliver til virkelig Gavn, at der ikke eksperimenteres mere. Vi maa let kunne blive enige om, at af det, som hidtil er sket, og som der er givet Penge ud til, er Lukningen af Hvide Sande og Udslættelsen af de tidligere begaaede Fejl det eneste, som har været fuldt ud forsvaret.

Med disse Bemærkninger skal jeg foreslaa, at Lovforslaget underkastes en nærmere Prøvelse, idet jeg forudsætter, at dette Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg.

Sigurd Berg: Dette Spørgsmaals Løsning har jo baade landøkonomisk og i fiskerøkonomisk Henseende stor Betydning for langt de fleste af Beboerne ved Ringkøbing Fjord, og dets Løsning er ogsaa af stor almen Vigtighed. Dette Synspunkt, mener jeg, maa præge hele vort Syn paa denne Sag, og det er ogsaa ud fra en saadan Betragtning, at jeg haaber, de noget modstridende lokale Interesser vil kunne bøje sig under den foreslaaede Løsning, der efter Sagkundskabens Opfattelse er forsvaret og gennemførlig. Den enkelte maa i en Sag af en saadan Betydning bøje sig ind under det Heles Vel. Men samtidig med, at man betoner dette, mener jeg ogsaa, at man maa betone, at det gælder om, at hele Lovordningen er saaledes, at enkelte ikke kommer til at lide for stærkt under Foranstaltninger, der skal være til Gavn for det almene. Og naar jeg nu har taget Ordet her, er det da ogsaa kun for i al Korthed at bede det kommende Udvalg om at overveje et Par Spørgsmaal vedrørende dette.

Jeg kunde ønske, at Udvalget sammen med Ministeren overvejede, om det ikke

kunde udtrykkes noget stærkere i § 3, at der skal være en virkelig Interesse til Stede for, at man kan komme til at deltage i de Udgifter, der her bliver Tale om. Jeg kunde ligeledes ønske, at man optog en Forhandling med Ministeren om Principerne for Dannelsen af Kommissionen. Og endelig vil jeg henlede Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være rigtigt, at der blev fastsat Regler for Ydelsen af Erstatning, naar det til sin Tid kunde paavises — der skal jo hengaa 6 Aar —, at nogle Lodsejere havde lidt betydende Skade ved denne Sags Gennemførelse.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) bad Ministeren og Udvalget overveje, om det ikke kunde lade sig gøre at komme bort fra de Procenttal, der er opstillede i § 3, og gaa over til bestemte Beløb, saaledes som der har været Tale om i tidligere Lovforslag. Denne Tanke vil jeg for mit Vedkommende støtte.

Pinholt: I de sidste 10—12 Aar har der neppe været en Samling i Rigsdagen, i alt Fald ikke nogen ordinær Samling, hvor man ikke i dette Ting har beskæftiget sig med Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Man har oprullet Billeder af Tilstanden derovre og fortalt dens Historie, og jeg vil antage, at der for ærede Medlemmer, som har siddet her i en Aarrække, ikke vil være nogen Plet af Danmarks Jord, hvis lokale Historie de kender bedre end netop Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Derfor skal jeg ikke, i hvert Fald kun rent momentvis, komme ind paa nogen Udredning af Historien, men kun ganske kort omtale de foreliggende Forhold.

Afvandingsforholdene ved Ringkøbing Fjord har, som sagt, været paa Tale i mange Aar, og det har stadig vist sig, at de Krav, som stilles fra de nordlige Lodssejere og fra de sydlige Lodsejere, staar saa stærkt imod hinanden, at det — det tror jeg godt, man kan sige netop i Modsetning til den ærede sidste Taler — formentlig vil være umuligt at finde en Generalnævner, i hvilken alle disse Krav kan gaa op. I den sydlige Del af Fjorden ønsker man om Sommeren en højere og om Vinteren en noget lavere Vandstand end i den nordlige. Naturen har imidlertid selv dannet Forholdene derovre saaledes, at netop de Krav kan ske Fyldest, som er stillede af de sydlige Lodsejere, og da Tilstanden i ca. 130 Aar har været, som den er nu, har de i alt Fald Hævd